

Założenia do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji terenowych organów administracji rządowej

I A. Aktualny stan stosunków społecznych i stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projekt ustawy.

Art. 3 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie stanowi, że wojewoda jest zwierzchnikiem rządowej administracji zespolonej w województwie.

Na zwierzchnictwo wojewody nad administracją zespoloną należy również spojrzeć punktu widzenia zarządzania finansami publicznymi, a w szczególności na rolę wojewody jako dysponenta części budżetowej.

W strukturze administracji występują jednostki (organy), które nie należą do administracji zespolonej w województwie, a powiązane są z budżetem wojewody poprzez ustanowienie ich odrębnymi dysponentami budżetowymi III stopnia i finansują swoje zadania bezpośrednio z budżetu wojewody. Równocześnie, w aktualnie funkcjonującym stanie prawnym, funkcjonują jednostki administracji zespolonej bezpośrednio podporządkowanymi wojewodzie, które albo w ogóle nie „wchodzą” do budżetu wojewody, albo nie mają statusu odrębnych dysponentów i nie posiadają swojego aparatu pomocniczego.

W chwili obecnej, w ujęciu podporządkowania hierarchicznego, w skład administracji zespolonej podległej wojewodzie wchodzi:

1. Urząd Wojewódzki jako bezpośredni aparat pomocniczy wojewody.
2. 14 organów rządowej administracji zespolonej realizujących zadania wojewody na podstawie upoważnień ustawowych:

- 1) Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) Komendant Wojewódzki Policji;
- 3) Kurator Oświaty;
- 4) Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny;
- 5) Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;
- 6) Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 7) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego;
- 8) Wojewódzki Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa;

Data: 10.02.10	SPRAWA
L.dz. 36/2010	03210/06/10

- 9) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska;
 - 10) Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego;
 - 11) Wojewódzki Lekarz Weterynarii;
 - 12) Wojewódzki Konserwator Zabytków;
 - 13) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny.
 - 14) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego
3. Straż Rybacka jako wyodrębniona jednostka organizacyjna podległa bezpośrednio wojewodzie.

W odmienny sposób natomiast przedstawia się struktura zespolonej administracji rządowej w zakresie powiązania finansowego (tj. ustanowienia poszczególnych dysponentów) z budżetem wojewody.

Jednostki te tworzą:

1. Urząd Wojewódzki jako wyodrębniony dysponent III stopnia, w strukturach którego znajduje się także Wojewódzka Inspekcja Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego.
2. Dwóch dysponentów II stopnia:
 - 1) Wojewódzki Lekarz Weterynarii
 - 2) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny (od 1 stycznia 2010 kiedy do budżetu wojewody jako dysponenta części budżetowej zostanie włączony)
3. Jedenastu dysponentów III stopnia ustanowionych bezpośrednio przez wojewodę:
 - 1) Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej;
 - 2) Kurator Oświaty;
 - 3) Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny;
 - 4) Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;
 - 5) Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
 - 6) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego;
 - 7) Wojewódzki Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
 - 8) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska;
 - 9) Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego;
 - 10) Wojewódzki Konserwator Zabytków;
 - 11) Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Rybackiej.
4. Powiatowi Lekarze Weterynarii ustanowieni dysponentami III stopnia przez Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii.

5. Państwowi Powiatowi Inspektorzy Sanitarni ustanowieni dysponentami III stopnia przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego - od 1 stycznia 2010 roku.

Powyższe zestawienie unaocznia wyraźnie jak ogromna jest to machina organizacyjna, szczególnie pod względem zarządzania zasobami ludzkimi i technicznymi, przez co staje się niezwykle trudna do efektywnego kierowania, zarówno w sferze zadań strictly merytorycznych, jak i finansowych.

Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej organy rządowej administracji zespolonej w województwie wykonują swoje zadania i kompetencje przy pomocy urzędu wojewódzkiego (chyba że odrębna ustawa stanowi inaczej), a do obsługi zadań organów rządowej administracji zespolonej nie posiadających własnego aparatu pomocniczego tworzy się w urzędzie wojewódzkim wydzielone komórki organizacyjne.

1B. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Jak wynika z powyższych zestawień coś, co w świetle ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, powinno stanowić wyjątek, w rzeczywistości stanowi zasadę w funkcjonowaniu administracji. Jedynie bowiem Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego nie posiada wyodrębnienia, w formie samodzielnej jednostki budżetowej. Wszystkie pozostałe organy administracji zespolonej posiadają własne aparaty pomocnicze, w postaci odrębnych jednostek budżetowych. Dodatkowo, w sposób bezpośredni powiązana z budżetem wojewody jako dysponenta części budżetowej jest Państwowa Staż Rybacka - jako wyodrębniona jednostka budżetowa oraz powiatowi lekarze weterynarii i państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni i obsługujące ich jednostki organizacyjne.

Dotychczasowe doświadczenia wyraźnie wskazują jak nieefektywny jest to system, szczególnie w kontekście zarządzania kosztami całej administracji zespolonej podległej wojewodzie.

Liczba stanowisk obsługowych do stanowisk merytorycznych w jednostkach administracji zespolonej wynosi ok. 25 %, przy czym im mniejsza jest to jednostka, tym większy jest udział tych stanowisk.

Sytuacja ta spowodowana jest między innymi występowaniem stanowisk, których utworzenia bezpośrednio wymagają przepisy prawa, np. stanowiska związane z prowadzeniem

księgowości, bhp lub ochrony informacji niejawnych – w każdej jednostce osobno. Ponadto w jednostkach tych występują stanowiska, których utworzenie jest niezbędne dla prawidłowej działalności takiej jednostki, np. stanowiska związane z prowadzeniem spraw kadrowych, spraw informatycznych czy stanowiska związane z udzielaniem zamówień publicznych. Funkcjonujące już rozwiązanie, polegające na tym, że Urząd Wojewódzki zapewnia pełną obsługę Wojewódzkiej Inspekcji Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w zakresie kadrowym, finansowym i logistycznym sprawia, że Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego może się skupić tylko i wyłącznie na realizacji swoich zadań merytorycznych. Jest to również o tyle istotne, że mniejsze jednostki takie jak Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego, Państwowa Straż Rybacka czy też Wojewódzki Konserwator Zabytków dysponują niewielkimi środkami na wynagrodzenia. Konieczność zabezpieczenia środków na pensje dla osób realizujących zadania obsługowe ogranicza możliwość zatrudniania specjalistów. Specyfika zadań obsługowych natomiast powoduje, że nawet najmniejsza jednostka musi zatrudnić osobę, która będzie zajmowała się kadrami, finansami, zarządzaniem nieruchomościami, bhp i ppoż. oraz innymi zadaniami zapewniającymi sprawne funkcjonowanie jednostki. Dodatkowo szerokie „pasmo” obowiązków takiej osoby sprawia, że zazwyczaj ma ona trudności z ogarnięciem wszystkich szczegółów i uregulowań prawnych dotyczących tak wielu dziedzin, co nie wpływa korzystnie na jakość jej pracy.

Opisane wyżej przykłady jednoznacznie wskazują, że sposób zorganizowania administracji w zakresie zatrudnienia nie należy do najbardziej efektywnych. Jest to zatem kolejna sfera, w której zastosowanie nowoczesnych metod zarządzania, z wykorzystaniem dostępnych rozwiązań technicznych i rozwiązań funkcjonujących poza sektorem publicznym może doprowadzić do ograniczania kosztów jej funkcjonowania.

IC. Możliwość podjęcia alternatywnych środków w stosunku do uchwalenia ustawy umożliwiających osiągnięcie celu

Jedyną alternatywą dla przedstawianej propozycji jest pozostawienie administracji zespolonej w obecnym kształcie, jako że nie istnieją konkurencyjne modele funkcjonowania tej administracji. Jednak nie dokonanie żadnych zmian w organizacji i funkcjonowaniu administracji zespolonej pociąga za sobą konsekwencje w postaci dalszego nieefektywnego jej działania w zakresie zadań obsługowych i ponoszenia zbędnych kosztów z tego tytułu.

W związku z tym, że kwestie organizacyjne dotyczące jednostek organizacyjnych zespolonych służb, inspekcji i straży uregulowane są w formie ustawowej wszelkie zmiany w tym zakresie również wymagają tej formy.

ID. Postulowana konsolidacja miałaby bezpośredni, istotny wpływ na organizację i funkcjonowanie:

— urzędu wojewódzkiego,

— jednostek administracji zespolonej:

- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
- Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- Kuratorium Oświaty,
- Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny,
- Urząd Ochrony Zabytków,
- Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego,
- Wojewódzka Inspekcja Sanitarna;

— jednostek powiązanych z wojewodą organizacyjnie lub finansowo (np. Państwowa Straż Rybacka). Z uwagi na fakt, że PSR w każdym województwie jest jednostką niewielką, liczącą zaledwie kilka etatów, została ona pominięta w niniejszej analizie.

Zmiana obejmująca te jednostki rozpatrywana jest w niniejszym opracowaniu jako **wariant I**. Należy zaznaczyć, że nie przewiduje się zmian w organizacji i funkcjonowaniu niezespolonej administracji rządowej w województwie. Konsolidacja nie obejmuje także (i to w każdym z rozpatrywanych dwóch wariantów) dużych jednostek odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w województwie i ściśle podporządkowanym nadrzędnym jednostkom centralnym, a mianowicie:

— Komendy Wojewódzkiej Policjioraz

— Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej.

Zatem, pomimo, że proponowane przekształcenia w istotny sposób zmieniłyby tryb funkcjonowania administracji powiązanej finansowo i organizacyjnie z wojewodą, to nie dotyczą one problematyki bezpieczeństwa publicznego i nie niosą ze sobą nawet potencjalnego ryzyka w zakresie stabilności działania administracji rządowej w województwie. Zmiana, dotyczy jedynie wewnętrznych procesów operacyjnych w

administracji rządowej w terenie, która dla obywateli byłaby dostrzegalna jedynie w postaci spodziewanej poprawy szybkości i jakości obsługi.

Ponadto opcjonalne jest objęcie konsolidacją dwóch innych podmiotów:

- Wojewódzkiego Inspektoratu Transportu Drogowego oraz
- Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii.

Wariant, w którym te dwie jednostki są objęte proponowany zmianami zwany będzie **wariantem II**.

Proponowana zmiana wpłynęłaby pośrednio na wszystkie współpracujące z wojewodą jednostki administracji publicznej, tj.:

- jednostki obsługujące centralne i naczelne organy administracji rządowej;
- jednostki rządowej administracji niezespólonej w województwie;
- jednostki samorządu terytorialnego;
- pozostałe jednostki administracji publicznej posiadające struktury regionalne lub wykonujące zadania wymagające współpracy z zespólną administracją rządową w województwie.

Trzeba mieć na uwadze, że wpływ na te jednostki byłby niewielki, gdyż proponowana zmiana w żaden sposób nie modyfikuje zadań merytorycznych administracji, a jedynie usprawnia wewnętrzną organizację ich wykonywania.

II. Przewidywane skutki finansowe ustawy i źródła ich pokrycia.

Oszacowanie skutków finansowych konsolidacji administracji zespólonej oparte jest na przykładzie Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego tj. na:

- strukturze zatrudnienia w 2009 r. w jednostkach administracji zespólonej.
- średniej płacy pracowników zatrudnionych w poszczególnych jednostkach administracji zespólonej.

Oto symulacja dla wariantu I:

W proponowanych do objęcia zmianą jednostkach zatrudnionych jest łącznie 1.101 pracowników. Na tą liczbę składa się 852 pracowników wykonujących zadania merytoryczne oraz 249 pracowników zapewniających obsługę tychże zadań. Przez pracowników obsługowych należy rozumieć w tym kontekście: kadry, księgowość, obsługę prawną, obsługę informatyczną, kierowców, sprzątaczkę, konserwatorów, portierów, dozorców, palaczy, sekretarki. Kryterium podziału na zadania merytoryczne i obsługowe jest zatem to, czy dany pracownik wykonuje zadania administracji rządowej, wynikające z ustaw i aktów

wykonawczych do ustaw, czy też treścią jego pracy są działania pozwalające innym pracownikom na wykonywanie tych działań.
Zakłada się, że Urząd Wojewódzki, jako jednostka macierzysta, w ramach której będzie funkcjonowała centralna komórka obsługowa (centrum usług wspólnych), przejmie wszystkich pracowników merytorycznych (co wynika z przyjętej podczas prognozowania zmiany zasady nieingerencji w zakres zadań merytorycznych administracji rządowej w terenie) oraz jedynie 30% pracowników obsługowych. Jest to zatem odpowiednio: 852 pracowników merytorycznych i 75 pracowników obsługowych (w sumie 927 pracowników). Oznacza to zmniejszenie obsady osobowej zadań obsługowych o 70%, czyli o 174 osób (etatów). Osobom tym należy wypłacić odszkodowania z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nie leżących po stronie pracowników.

Średnia płaca w omawianych jednostkach wynosi 2.782 zł. Respektując zasadę, że wysokość tego odszkodowania stanowi równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia na zabezpieczenie roszczeń pracowników, z którymi zostanie rozwiązana umowa, należy zabezpieczyć kwotę 1.452.204 zł. Jednak zakładając, że kwota ta zostanie wypłacona na koniec I kwartału 2011 r. to w dwóch następnych kwartałach wygenerowana zostanie oszczędność stanowiąca jej dwukrotność to jest 2.904,408 zł.

Symulacja dla wariantu II:

W proponowanych do objęcia zmianą jednostkach zatrudnionych jest łącznie 1.323 pracowników. Na tą liczbę składa się 998 pracowników wykonujących zadania merytoryczne oraz 325 pracowników zapewniających obsługę tychże zadań. Przez pracowników obsługowych należy rozumieć w tym kontekście: kadry, księgowość, obsługę prawną, obsługę informatyczną, kierowców, sprzątaczkę, konserwatorów, portierów, dozorców, palaczy, sekretarki. Kryterium podziału na zadania merytoryczne i obsługowe jest zatem to, czy dany pracownik wykonuje zadania administracji rządowej, wynikające z ustaw i aktów wykonawczych do ustaw, czy też treścią jego pracy są działania pozwalające innym pracownikom na wykonywanie tych działań.

Zakłada się, że Urząd Wojewódzki, jako jednostka macierzysta, w ramach której będzie funkcjonowała centralna komórka obsługowa (centrum usług wspólnych), przejmie wszystkich pracowników merytorycznych (co wynika z przyjętej podczas prognozowania zmiany zasady nieingerencji w zakres zadań merytorycznych administracji rządowej w terenie) oraz jedynie 30% pracowników obsługowych. Jest to zatem: 852 pracowników merytorycznych i 75 pracowników obsługowych (w sumie 927 pracowników). Oznacza to zmniejszenie obsady osobowej zadań obsługowych o 70%, czyli o 227 osób (etatów).

Osobom tym należy wypłacić odszkodowania z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nie leżących po stronie pracowników.

Średnia płaca w omawianych jednostkach wynosi 2.815 zł. Respektując zasadę, że wysokość tego odszkodowania stanowi równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia na zabezpieczenie roszczeń pracowników, z którymi zostanie rozwiązana umowa, należy zabezpieczyć kwotę 1.917.015 zł. Jednak zakładając, że kwota ta zostanie wypłacona na koniec I kwartału 2011 r. to w dwóch następnych kwartałach wygenerowana zostanie oszczędność stanowiąca jej dwukrotność to jest 3.834.030 zł.

Koszty związane z wprowadzeniem technologii umożliwiających konsolidację jednostek objętych proponowanymi zmianami.

Zapewnienie sprawnej obsługi działania kilkunastu jednostek administracji rządowej w województwie bez skomasowania ich w jednej lokalizacji i przy jednoczesnym zmniejszeniu obsady osobowej nie byłoby możliwe, gdy by nie istniały nowoczesne narzędzia informatyczne pozwalające na uproszczenie i ujednoczenie procesów obsługowych oraz na standaryzację i zmniejszenie dokumentacji związanej z tymi procesami.

Zatem w pierwszej fazie wprowadzania konsolidacji konieczne jest poniesienie znacznych wydatków na zakup aplikacji informatycznych niezbędnych do scentralizowania zadań obsługowych. W przypadku Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego konieczny okazało się zakupienie:

- aplikacji zapewniającej elektroniczny obieg dokumentów - 2.974.460 zł;
- wdrożenia tej aplikacji - 98.088 zł;
- programu kadrowo-finansowego klasy ERP - 708.540 zł;
- wdrożenia tej aplikacji - 350.702 zł;
- łącz. o odpowiedniej przepustowości zapewniających elektroniczną łączność pomiędzy współpracującymi jednostkami - 117.852 zł.

Ogółem zatem koszty zakupu i wdrożenia technologii informatycznych w województwie śląskim wyniosły 4.249.642 zł.

Bilans wymiernych kosztów i korzyści finansowych proponowanej zmiany.

Jak wynika z powyższych wyliczeń, początkowe koszty konsolidacji wyniosły w województwie śląskim (oczywiście koszty osobowe, jako dotychczas nie poniesione, są przybliżone):

dla wariantu I	5.701.846 zł;
dla wariantu II	6.166.657 zł.

Jednocześnie już w pierwszym roku prognozuje się poczynione oszczędności (koszty osobowe obsługi) w kwocie:

dla wariantu I	2.904.408 zł;
dla wariantu II	3.834.030 zł.

W każdym kolejnym roku oszczędności te wynosiłyby (bez uwzględnienia związanego z inflacją wzrostu płac):

dla wariantu I	5.808.816 zł;
dla wariantu II	7.668.060 zł.

Zatem, po 10 latach istnienia konsolidacji łączne oszczędności, po zbilansowaniu ich z początkowymi nakładami, wyniosłyby:

dla wariantu I	49.481.906 zł;
dla wariantu II	66.679.913 zł.

Okazuje się, że chociaż postulowane rozwiązanie, jak każde duże przedsięwzięcie reformujące działanie administracji publicznej, wymaga znacznych nakładów finansowych, to w bardzo krótkim okresie czasu zacznie przynosić stałe oszczędności. Należy jednak zwrócić uwagę, że nakłady te zwrócą się w ciągu dwóch lat).

Można teraz oszacować w dużym przybliżeniu koszty konsolidacji w całym kraju. Przyjmujemy przy tym ostrożne, pesymistyczne założenia zarówno co do kosztów (jak najwyższe), jak i spodziewanych korzyści (jak najniższe) wdrożenia zmiany w pozostałych województwach. Zakładamy zatem, że odnośnie zakupu sprzętu i aplikacji koszty nie będą niższe niż w województwie śląskim, gdyż koszty te są w niewielkim stopniu wrażliwe na wielkość administracji zespolonej w danym województwie (np. koszty zakupu elektronicznego obiegu dokumentów są zbliżone dla jednostki liczącej 1000 osób i dla jednostki o obsadzie 300-osobowej), natomiast korzyści płynące z redukcji zatrudnienia będą mniejsze z uwagi na fakt, że administracja zespolona oraz sam urząd wojewódzki w Województwie Śląskim należą do najliczniejszych w kraju. Przyjmujemy zatem, że korzyści te będą mniejsze aż o 40% w porównaniu do samego województwa śląskiego (wg Małego Rocznika Statystycznego Polski 2009 zatrudnienie w urzędach wojewódzkich wyniosło w 2008 r. 10.961 osób, czyli średnio 685 na urząd. Natomiast w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim pracowało wtedy ponad 900 osób i od tego czasu poziom zatrudnienia nie uległ większej zmianie – 937 osób w końcu 2009 r. Zatem z niezmodyfikowanych wyliczeń wynikałoby że te korzyści były mniejsze o ok. 27%, jednak warto przyjąć „negatywny” margines błędów w szacunkach – stąd wielkość 40%). Nawet przy tak zachowawczych

założeniach okazuje się, że gdyby dokonać konsolidacji w skali krajowej to oszczędności na przestrzeni 10 lat wynosiłyby:

dla wariantu I	438.534.480 zł;
dla wariantu II	600.660.560 zł.

Należy pamiętać, że oszczędności te powstawałyby w dalszych, kolejnych latach – w porównaniu do sytuacji w której nie dokonano by konsolidacji ponoszono dalszym ciągu wyższe koszty obsługi jednostek podległych lub powiązanych finansowo z wojewodami. Oznacza to, że średnioroczne zmniejszenie kosztów funkcjonowania administracji zespolonej wyniosłoby co najmniej 40–60 mln zł, co stanowi istotną oszczędność nawet w skali budżetu państwa.

WSKAZANIE ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA

Jest oczywistym, że wymagane w pierwszym okresie nakłady inwestycyjne będą musiały być poniesione przynajmniej częściowo poprzez wyasygnowanie środków własnych zaangażowanych jednostek. Jednak możliwe jest sfinansowanie większej ich części z środków Unii Europejskiej. Śląski Urząd Wojewódzki czyni obecnie intensywne starania, by gros wydatków związanych z zakupem technologii informatycznych, które można wykorzystać do konsolidacji, pozyskać z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013. Nie ma przeszkód formalnych, aby i inne urzędy wojewódzkie starały się o dofinansowanie kosztów konsolidacji z środków RPO.

II A. Zakres niezbędnych do opracowania projektu ustawy propozycji i rozstrzygnięć merytorycznych

Do najważniejszych zmian planowanych do wprowadzenia w ww. projekcie ustawy należą uchylenie bądź zmiana następujących przepisów dotyczących funkcjonowania poszczególnych inspektoratów w wyniku czego przestaną one funkcjonować jako odrębne jednostki organizacyjne.

1. Dz.U.04.256.2572 j.t. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

Art. 32. 1. Kurator oświaty wykonuje swoje zadania i kompetencje przy pomocy kuratorium oświaty.

2. Kuratoria oświaty są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. Wojewoda, na wniosek kuratora oświaty, może tworzyć delegatury kuratorium oświaty. Kierownik delegatury może, z upoważnienia kuratora oświaty, prowadzić sprawy na obszarze działania delegatury, w tym sprawować nadzór pedagogiczny i wydawać decyzje administracyjne.

4. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, organizację kuratoriów oświaty oraz zasady tworzenia ich delegatur.

2. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.¹⁰⁾)

Art. 1.

2. Ustawie podlegają również, w zakresie określonym ustawą:

- 1) nauczyciele mianowani lub dyplomowani zatrudnieni na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje pedagogiczne, w:
 - a) urzędach organów administracji rządowej,
 - b) kuratoriach oświaty.

Art. 9g.

6. Komisję kwalifikacyjną dla nauczycieli mianowanych, o których mowa w art. 9e ust. 2, ubiegających się o awans na stopień nauczyciela dyplomowanego powołuje w przypadku nauczycieli zatrudnionych w:

- 1) urządzie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, kuratoriach oświaty, Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i okręgowych komisjach egzaminacyjnych - minister właściwy do spraw oświaty i wychowania;

Art. 17.

2. Nauczyciele mianowani lub dyplomowani zatrudnieni na stanowisku kuratora oświaty oraz nauczyciele przechodzący do pracy w urzędach administracji rządowej, kuratoriach oświaty, Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, okręgowych komisjach egzaminacyjnych, specjalistycznej jednostce nadzoru oraz w organach sprawujących nadzór pedagogiczny nad zakładami poprawczymi, schroniskami dla nieletnich oraz ośrodkami diagnostyczno-konsultacyjnymi na stanowiska wymagające kwalifikacji pedagogicznych oraz nauczyciele, z którymi został nawiązany stosunek pracy na podstawie wyboru na okres pełnienia funkcji z wyboru, otrzymują urlop bezpłatny na czas zajmowania tych stanowisk lub pełnienia tych funkcji.

art. 32. 1. Nauczycielom mianowanym i dyplomowanym zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje pedagogiczne, w urzędach organów administracji rządowej i kuratoriach oświaty przysługuje wynagrodzenie i inne świadczenia, określone dla członków korpusu służby cywilnej w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505).

Art. 91a. ⁽⁶⁷⁾ 1. Nauczycielom mianowanym i dyplomowanym zatrudnionym w:

- 1) urzędach organów administracji rządowej i kuratoriach oświaty na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych przysługują uprawnienia wynikające z art. 9a-9i, art. 51, art. 58-60, art. 86, art. 88 i art. 90;

3. Dz.U.08.45.271 j.t. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne

Art. 113.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny może w każdym czasie wystąpić do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności, jeżeli działalność inspektora lub podległej mu jednostki na terenie właściwości danego inspektoratu:

- 1) zagraża prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji Farmaceutycznej,
 - 2) narusza bezpieczeństwo wytwarzania produktów leczniczych lub jakości produktów leczniczych i wyrobów medycznych,
 - 3) narusza bezpieczeństwo obrotu produktami leczniczymi i wyrobami medycznymi
- odwołanie wymaga szczegółowego uzasadnienia na piśmie.

Art. 116. 1. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny kieruje wojewódzkim inspektoratem farmaceutycznym.

2. W skład wojewódzkiego inspektoratu farmaceutycznego wchodzi, z zastrzeżeniem ust. 3, laboratoria kontroli jakości leków wykonujące zadania, określone w art. 65 *ust. 8⁽²⁰⁾*, badania kontrolne jakości leków recepturowych i aptecznych oraz próbek pobranych w trakcie kontroli.

3. Główny Inspektor Farmaceutyczny może w uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku tworzenia laboratorium; badania kontrolne jakości leków w tym przypadku wykonywane są na podstawie umowy zlecenia zawartej z jednostkami określonymi w art. 22 *ust. 2⁽²¹⁾* i 3.

4. Jednostkom określonym w art. 22 ust. 2 i 3 zlecane są również badania, których wykonanie nie jest możliwe w laboratoriach kontroli jakości leków z uwagi na brak odpowiedniej aparatury.

5. Laboratoria kontroli jakości leków mogą świadczyć usługi w zakresie analizy farmaceutycznej; usługi nie mogą naruszać realizacji obowiązków ustawowo nałożonych na Inspekcję Farmaceutyczną.

4. Dz.U.09.151.1219 j.t. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej

Art. 8.

3. Wojewódzki inspektor kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej, zwanego dalej "wojewódzkim inspektoratem".

4. Wojewódzki inspektorat jest jednostką budżetową.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów.

6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w skład wojewódzkich inspektoratów i ich delegatur.

Art. 30. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

5. Dz.U.09.116.975 Ustawa z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym

Art. 26.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.

6. Dz.U.07.50.331 Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

Art. 105f.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zabezpieczone przez:

- 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u kontrolowanego;
- 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym kontrolowanemu, na przechowanie w pomieszczeniu Urzędu lub wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

7. Dz.U.05.187.1577 j.t. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych¹⁾

Art. 20.

3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b.

8. Dz.U.09.116.975 Ustawa z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym

Art. 26.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.

9. Dz.U.08.11.70 j.t. Ustawa z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego

Art. 20.

3. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor:

- 3) wyznacza wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;

Art. 23. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji wojewódzkich inspektoratach jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i nadanych im numerach identyfikacyjnych;

10. Dz.U.06.156.1118 j.t. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane

Art. 87. 1. ⁽⁶⁵⁾ Wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

2. ⁽⁶⁶⁾ (uchylony).

3. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu nadzoru budowlanego.

4. Organizację wojewódzkiego inspektoratu nadzoru budowlanego określa regulamin ustalony przez wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego i zatwierdzony przez wojewodę.

11. Dz.U.08.133.849 j.t. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin¹⁾

Art. 24.

4. Kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może być przeprowadzana w innych, niż miejsca określone w ust. 2 i 3, miejscach zatwierdzonych przez Głównego Inspektora, w szczególności w:

- 1) miejscach wskazanych przez odbiorcę przesyłki;
- 2) pomieszczeniach wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 88.

3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania Inspekcji na obszarze województwa, przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej "wojewódzkim inspektoratem".

4. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, złożony po uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, może tworzyć i znosić delegatury oraz oddziały wojewódzkiego inspektoratu.

Art. 89. 1. Główny Inspektorat i wojewódzki inspektorat są jednostkami budżetowymi.

Art. 93.

4. W szczególnych przypadkach Główny Inspektor może przeprowadzać czynności kontrolne przy pomocy państwowych inspektorów bez względu na obszar działania inspektoratów, w których ci inspektorzy są zatrudnieni.

Art. 106. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji, siedziby i obszar działania wojewódzkich inspektoratów oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, uwzględniając zakres zadań Inspekcji i sposób ich realizacji.

Art. 108. 1. Kto:

- 1) sprzedaje środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu - wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej 200 % kwoty wartości sprzedanych środków ochrony roślin według ceny ich sprzedaży, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży;
- 2) prowadzi obrót lub konfekcjonowanie środkami ochrony roślin bez wpisu do rejestru - wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2.270 zł;
- 3) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy

kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 - wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2.270 zł.

3. Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.

12. Dz.U.07.41.271 j.t. Ustawa z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie

Art. 41. 1. Oceny polowej materiału siewnego dokonują upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej "urzędowymi kwalifikatorami".

Art. 42. 1. Próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej, na wniosek prowadzącego obrót - właściciela materiału, pobierają:

1) upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej "urzędowymi próbobiorcami";

2) Próby materiału siewnego z partii, dla których wystawia się świadectwo Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), pobierają urzędowi próbobiorcy posiadający upoważnienie do pobierania tych prób wydane przez kierownika laboratorium wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa posiadającego akredytację ISTA.

Art. 43. 1. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego dokonują laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa (urzędowe laboratoria).

Art. 61.

5. Zniszczenie etykiet, o których mowa w ust. 4, następuje w obecności upoważnionego pracownika wojewódzkiego inspektoratu.

13. Dz.U.07.44.287 j.t. Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 5.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

5. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może tworzyć delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur.

Art. 36. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska są jednostkami budżetowymi.

14. Dz.U.03.162.1568 Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami¹⁾

Art. 38. 1. Wojewódzki konserwator zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków prowadzą kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Art. 92. 1. Wojewódzki konserwator zabytków, wchodzący w skład zespolonej administracji wojewódzkiej, kieruje wojewódzkim urzędem ochrony zabytków.

2. Wojewódzki urząd ochrony zabytków działa na podstawie regulaminu nadanego przez wojewodę na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków.

3. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, po zasięgnięciu opinii Generalnego Konserwatora Zabytków, może tworzyć i likwidować delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków, określając w szczególności terytorialny zakres działania tych delegatur i ich siedziby.

4. Delegatura, o której mowa w ust. 3, wchodzi w skład wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków.

5. Delegaturą wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków kieruje kierownik tej delegatury.

6. Kierownik delegatury, o którym mowa w ust. 5, z upoważnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków, na terenie swojego działania prowadzi kontrole i sprawy; w tym, w szczególności, wydaje decyzje administracyjne.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, organizację wojewódzkich urzędów ochrony zabytków, uwzględniając w szczególności stanowiska pracy, których utworzenie w poszczególnych urzędach jest obowiązkowe.

Art. 99.

4. Obsługę administracyjną i finansową Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków zapewnia wojewódzki urząd ochrony zabytków.

15. Dz.U.99.66.750 j.t. Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Art. 22.

3. Państwowa Straż Rybacka jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną podległą bezpośrednio wojewodzie.

7. Wojewoda, w drodze zarządzenia, nadaje regulamin Państwowej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

II B. Upoważnienia do wydawania aktów wykonawczych

Ustawa nie przewiduje nowych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych. Jednocześnie przewiduje uchylenie, bądź zmianę delegacji do wydania 5 aktów wykonawczych określonych w pkt. IIA.

III. Sprawy dotyczące wpływu projektowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem ustawy albo ustaw dotychczasowych oraz przepisy przejściowe

1. Należności i zobowiązania likwidowanych inspektoratów staną się należnościami i zobowiązaniami urzędu wojewódzkiego. Urząd wojewódzki przejmuje mienie likwidowanych inspektoratów z zastrzeżeniem przepisów o gospodarce nieruchomościami i przepisów o finansach publicznych.

2.1. Pracownicy likwidowanych inspektoratów stają się z dnem 1 stycznia 2011 r. pracownikami urzędu wojewódzkiego.

2.2. Stosunki pracy z pracownikami wygasną po upływie trzech miesięcy od przejścia do urzędu wojewódzkiego, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

2.3. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić wypowiedzeniem.

2.4. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w pkt. 3.2., wypowiedzenia, o którym mowa w pkt. 3.3., pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji zakładu pracy.

2.5. Do okresu pracy, od którego zależą świadczenia, o których mowa w pkt. 3.3., wlicza się okres pracy w urzędzie wojewódzkim.

2.6. Pkt 3.2 i 3.3 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, i 1218, z późn. zm.¹⁰).

3. Osoby zajmujące w dniu likwidacji inspektoratów stanowiska kierowników inspektoratów i ich zastępców pozostają na swoich stanowiskach do czasu ich odwołania w trybie przewidzianym odrębnymi ustawami.

II.D. Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2011 r.

Ocena skutków regulacji

1 Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Skutki finansowe projektu ustawy o zostały oszacowane poprzez uogólnienie przykładu Województwa Śląskiego przy przyjęciu następujących założeń (podwyższających spodziewane koszty i obniżających oczekiwane korzyści).

- odnośnie zakupu sprzętu i aplikacji koszty nie będą niższe niż w województwie śląskim, gdyż koszty te są w niewielkim stopniu wrażliwe na wielkość administracji zespolonej w danym województwie (np. koszty zakupu elektronicznego obiegu dokumentów są zbliżone dla jednostki liczącej 1000 osób i dla jednostki o obsadzie 300-osobowej),
- korzyści płynące z redukcji zatrudnienia będą mniejsze z uwagi na fakt, że administracja zespolona oraz sam-urząd wojewódzki w Województwie Śląskim należą do najliczniejszych w kraju. Korzyści te będą mniejsze aż o 40% w porównaniu do samego województwa śląskiego.

Przy tak zachowawczych założeniach okazuje się, że dokonanie konsolidacji w skali krajowej przyniosłoby na przestrzeni 10 lat oszczędności:

dla wariantu I	438.534.480 zł;
dla wariantu II	600.660.560 zł.

Oznacza to, że średnioroczne zmniejszenie kosztów funkcjonowania administracji zespolonej wyniosłoby co najmniej 40–60 mln zł, co stanowi istotną oszczędność nawet w skali budżetu państwa.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy.

Jak już wyżej wspomniano, w województwie śląskim zatrudnienie w objętych zmianą jednostkach zmniejszy się o 174 – 227 osób (w zależności od wariantu). W skali całego kraju można spodziewać się konieczności rozwiązania umów o pracę z ok. 2000 osób. Jakkolwiek oznacza to wzrost bezrobocia, to jednak drugą stroną medalu jest zwiększenie efektywności działania administracji rządowej i poprawa wizerunku tej administracji, odnośnie której znaczna część opinii publicznej od wielu lat formułuje oczekiwania zmniejszenia biurokracji i

właśnie redukcji stanu osobowego, przy zachowaniu (co najmniej) standardu obsługi obywateli.

Należy też zaznaczyć, że uwalnione środki zostaną przeznaczone na poprawę funkcjonowania inspekcji, z którą będzie się wiązało dodatkowe zatrudnienie pracowników merytorycznych co złagodzi skutki związane z ewentualnym wzrostem bezrobocia.

3. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie ma bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

3. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Konsultacje społeczne

Ustawa będzie przedmiotem konsultacji społecznych ze związkami zawodowymi funkcjonującymi w sferze administracji publicznej.